

Leopold Turšič:

Naš župan.

Župan, naš sneženi gospod župan,
na sredi vasi stoji,
na glavi župansko kučmo ima
in žezlo v rokah drži.

„Oj, dobro jutro, gospod župan!“
Odkrijemo se mu vsi.
Gospod župan pa ne odzdravi nič,
gospod župan — molči.

Gospod župan je moder tako,
da niti ne migne z očmi,
če naša se vojska zbira pred njim
in žuga mu s pestmi...

Gospod župan naj bi mislil to,
da smo izvolili ga mi,
in kadar je vojska, naj zine vsaj,
s katerimi on drži. —

Zamera sèm in zamera tja —
gospod župan strmi:
on gleda in vidi v daljavi smrt —
pomlad se mu v prèstol reži...

„Tedaj pa z Bogom, gospod župan,
že solzne imate oči...
Vsaj mrzlo bi roko nam dali v slovo...“
Gospod župan — molči...

